

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 24Csp/94/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018204399
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Petričko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2020:0018204399.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudcom JUDr. Danielom Petričkom, PhD. v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, proti žalovaným 1/ R. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. č. XXX/X, XXX XX L. a 2/ C. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. č. XXX/XX, XXX XX L., v konaní o zaplatenie 8.700,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

II. Žalobcovi voči žalovaným p r i z n á v a nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 16,98% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súd prvej inštancie dňa 19.06.2018 sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd zaviazal žalovaných zaplatiť mu dlžnú istinu 8.700,- Eur, s príslušenstvom úrokom z istiny vo výške 1.466,83 € a 5.857,79 €, zmluvným úrokom 19,8 % ročne zo žalovanej sumy od 01.04.2018 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo žalovanej sumy od 01.04.2018 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 08.09.2014 uzatvoril žalobca ako veriteľ a žalovaní ako dlžníci Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným peňažné prostriedky v sume 8.700,- eur, ktorý sa zaviazal vrátiť spolu s úrokmi a poplatkami. Žalovaný v I. rade vystupoval ako dlžník a žalovaný v II. rade ako spoludlžník. Žalovaní ku dňu podania žaloby svoj dlh voči žalobcovi neuhradili.

2. Okresný súd Michalovce rozsudkom č.k. 24Csp/94/2018-80 zo dňa 15.1.2019 výrokom I. zaviazal žalovaných v I. a II. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 8.700 € so zmluvným úrokom vo výške 19,80 % ročne do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, spolu vo výške 1.466,84 € a s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 8.700 € od 16.07.2015 do zaplatenia, s tým, že povolil žalovanému v 1. rade dlžnú sumu splácať v splátkach po 80 € mesačne, a to vždy do 25-teho dňa v mesiaci počnúc prvou splátkou v mesiaci marec roku 2019 až do zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Výrokom II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Výrokom III. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Rozsudok odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že dňa 8.9.2014 uzavrel právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. so žalovanými zmluvu o úvere - lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky vo výške 8.700 €, ktorú sa žalovaní zaviazali zaplatiť v 120-mesačných splátkach po 182,24 € počnúc dňom 25.10.2014, s dátumom konečnej splatnosti dňa 25.9.2024. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 19,8 % ročne, RPMN vo výške 21,69

% a priemerná RPMN ku dňu uzavretia zmluvy predstavovala 10,86 %. Každá zo splátok bola splatná 25. dňa v mesiaci a celková čiastka, ktorú mali žalovaní zaplatiť, bola určená sumou 20.100,39 €. Žalovaní uhradili celkovo sumu vo výške 80 €, ktorá bola započítaná vo výške 49,68 € na poplatky, vo výške 30,32 € na zmluvné úroky a úroky z omeškania. Listom zo dňa 16.7.2015 žalobca vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy 10.206,48 € do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy a zároveň oznámil, že vyhlasuje úver za predčasne splatný ku dňu 16.7.2015. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 25.10.2018 došlo k postúpeniu zosplatennej pohľadávky voči žalovaným na BENCONT COLLECTION, a.s.

4. Právne posudzoval vec podľa ust. § 497 a § 503 Obchodného zákonníka, § 7, § 9, § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a § 52, § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka.

5. Konštatoval, že po zosplatení úveru mal žalobca nárok len na zaplatenie sumy istiny, keďže po tomto dátume už žalobcovi úroky z úveru neprislúchajú. Zmluvné úroky sú splatné spolu s istinou a doba ich splatnosti sa zhoduje s dobou splatnosti úveru v zmysle § 503 Obchodného zákonníka. Úrok z úveru je cenou za úver a po vyhlásení úveru za splatný sa istina ďalej zmluvne neúročí. Vyplýva to z podstaty zmluvného úroku, ktorý je odplátou za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú dlžníkovi do doby splatnosti. Po lehote splatnosti už veriteľ finančné prostriedky dlžníkovi neposkytuje. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/143/1998, v zmysle ktorého veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky iba do splatnosti dlhu a následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. S týmto záverom súhlasil súd aj z toho dôvodu, že v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru a následne aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi stranami sporu. Citoval aj rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30.6.2015 sp. zn. 6Co/190/2014, s ktorými závermi súhlasil a z ktorého vyplýva, že niet zákonného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť bližšie neurčenú dobu úroky popri úrokoch z omeškania.

6. Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah konštatoval, že po zosplatení mal žalobca nárok na zaplatenie sumy vo výške 8.700 €, spolu so zmluvným úrokom vo výške 19,8 % ročne do vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a úrokom z omeškania vo výške 5,05 % do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, spolu vo výške 1.466,84 € a úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 8.700 € od 16.7.2015 do zaplatenia, a to po zohľadnení žalovanými vykonaných úhrad vo výške 80 €. V tejto časti súd preto žalobe vyhovel a zaviazal žalovaných priznať sumu zaplatiť spoločne a nerozdielne v mesačných splátkach vzhľadom na žiadosť žalovaného v 1.rade a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (čo do zaplatenia zmluvných úrokov 19,8 % ročne zo sumy 8.700 € po vyhlásení úveru za predčasne splatný).

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Uzavrel, že žalobca bol v konaní plne úspešný, preto má právo na plnú náhradu trov konania voči žalovanému, a preto žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

8. Proti tomuto rozsudku, okrem vyhovujúceho výroku, v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol rozsudok v napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť rozsudok tak, že súd žalobe vyhovie v celom rozsahu a zaviazá žalovaných na náhradu trov celého konania. Vytýkal súdu nepreskúmateľnosť rozsudku, keď nie je zrejmé, z akého právneho predpisu súd vychádzal, keď uzavrel, že po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalobca nemá nárok na dohodnuté zmluvné úroky. Argumentoval znením ust. § 16 ods. 1 zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého ak spotrebiteľ splatí úver pred dohodnutou lehotou splatnosti, je povinný uhradiť úroky len do jeho splatenia, a teda výkladom a contrario v prípade, ak dôjde k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru veriteľom pre porušenie platobnej disciplíny dlžníka, veriteľ by mal mať rovnako zachované právo na vrátenie peňažných prostriedkov spolu s dohodnutým úrokom až do okamihu splatenia úveru. Konštatoval, že rozhodovacia prax súdov v otázke priznávania zmluvných úrokov po zosplatení úveru je rôznorodá, čo nie je v súlade s princípom právneho štátu. V prípade zmluvného úroku žalobca zastáva názor, že ide o dohodnuté zmluvné plnenie akcesorickej povahy, teda je spojené s istinou úveru, od ktorej existencie závisí aj samotný zmluvný úrok ako forma odmeny veriteľa za poskytnutie úveru. Aj vychádzajúc z ust. § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka veriteľ má nárok na úrok až do splatenia úveru. Zosplatenie úveru je len zmena termínu splatnosti, na ktorú má veriteľ nárok. V prípade, ak by veriteľ úver nezosplatal, dlžník by bol povinný platiť zmluvné úroky. Odporuje preto logickému výkladu, aby dlžník bol od tohto oslobodený v prípade oprávnenej zmeny termínu splatnosti. Úroky z úveru sú odplátou za poskytnutie peňažných prostriedkov a predstavujú cenu

úveru. Dlužník je povinný platiť úroky od okamihu reálneho poskytnutia peňazí do okamihu ich reálneho vrátenia. Poukázal aj na bod 6.4 Obchodných podmienok, v zmysle ktorého v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania až do úplného splatenia zmluvného záväzku klienta voči banke. S týmito obchodnými podmienkami sa žalovaní oboznámili a vyjadrili s nimi súhlas, čo potvrdili svojím podpisom na zmluve. Nesúhlasil ani so záverom súdu, že súbežným uplatňovaním úrokov z úveru a úrokov z omeškania dochádza k hrubej nadvláde veriteľa, keďže oba typy úrokov sú odlišnými právnymi inštitútmi a sledujú iný cieľ, nemôže teda ísť o dvojité sankcionovanie žalovaných. Dohodnuté úroky predstavujú odmenu za požičanie peňazí, kým úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinnosti - nedodržanie dohodnutej doby splatnosti. Povinnosť platiť dohodnuté úroky vzniká zo záväzku uvedeného priamo v zmluve, pričom povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva zo zákona ako dôsledok omeškania dlžníka so splatením dlhu. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 41Co/13/2018 zo dňa 16.8.2018. Podľa názoru krajského súdu prezentovaného vo vyššie uvedenom rozhodnutí je dlžník povinný platiť úroky z úveru za skutočnú dobu používania poskytnutých finančných prostriedkov, teda až do doby skutočného vrátenia úveru veriteľovi, pokiaľ si strany zmluvy v úvere nedohodli niečo iné.... Úroky z úveru nie sú sankciou za porušenie povinnosti, ale súčasťou peňažného záväzku dlžníka. Poukázal tiež na obdobné závery rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 11Co/22/2018 zo dňa 28.6.2018, podľa ktorého skutočnosť, že po zosplatení vznikol žalobcovi nárok aj na úrok z omeškania neznamená zánik nároku na zaplatenie zmluvného úroku v dohodnutej výške. Súbežné uplatnenie zmluvného úroku a úroku z omeškania nemôže byť považované za dvojité sankcionovanie dlžníka a nejedná sa o jeho dvojnásobné zaťaženie. Nakoniec citoval odlišné stanovisko sudcu a podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky JUDr. Milana Ľalika, v ktorom vyjadril názor, že všeobecné súdy vrátane ústavného súdu ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavrú akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek, čo sa prieči zdravému rozumu, a to sa už dotýka samej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti. Takýto postup orgánov ochrany práva je nevyhovný a v rozpore so zásadou rovnosti, kedy je neprípustne zvýhodňovaný dlžník oproti veriteľovi, ktorému reálne hrozí riziko nevykonalosti ani len elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva voči dlžníkovi, ktorý sa tak neoprávnené obohacuje na jeho úkor za asistencie súdov.

9. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 6Co/109/2019 zo dňa 18.09.2020 odvolaním napadnutý výrok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie rozhodnutie a konanie majúc za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V zrušujúcom rozhodnutí súd konštatoval, že Obchodný zákonník nemá priamu úpravu, z ktorej by vyplývalo, či veriteľovi patria zmluvné úroky v prípade predčasného zosplatenia úveru iba do okamihu tohto zosplatenia alebo mu tieto patria až do doby konečného vrátenia peňažných prostriedkov dlžníkom. V prejednávanej veci vznikol záväzok žalovaných zo zmluvy o úvere, uzatvorenej podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Táto zmluva s ohľadom na skutočnosť, že dlžník ako jedna zo strán tejto zmluvy nebol podnikateľom, je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. OZ, preto sa na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2 OZ). Ani ust. § 658 ods. 1 OZ a iné ustanovenia Občianskeho zákonníka či iného právneho predpisu nestanovujú, na akú dobu možno pri peňažnej pôžičke dohodnúť úroky. Nemožno teda vylúčiť, aby si strany pri peňažnej pôžičke dohodli úroky i za dobu, po ktorú bude istina dlžníkom skutočne užívaná (do jej faktického vrátenia veriteľovi), teda i za dobu, v ktorej sa dlžník prípadne ocitne v omeškaní so splnením svojho záväzku tým, že istinu v dohodnutej dobe splatnosti veriteľovi nevráti. Tomuto záveru zodpovedá i to, ako sú právnou teóriou a rozhodovacou praxou súdov všeobecne prijímané inštitúty zmluvných úrokov a úrokov z omeškania, ktoré oboje sú príslušenstvom pohľadávky, avšak majú odlišné funkcie a je treba ich odlišovať. Zatiaľ čo zmluvné úroky sú odmenou za užívanie istiny, úroky z omeškania predstavujú zákonnú sankciu za omeškanie s platením istiny a na rozdiel od zmluvného úroku ich môže veriteľ požadovať, aj keď neboli dohodnuté (§ 517 ods. 2 Obč. zákonníka). Pritom platí, že môžu existovať vedľa seba. Poukázal, na záver, ktorý vyslovil Najvyšší súd Českej republiky sa v rozsudku zo dňa 27.6.2007 sp.zn. 33Odo 657/2005 nestotožnil s právnym záverom odvolacieho súdu, že úroky podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka možno zásadne dohodnúť len na dobu do dohodnutého dňa splatnosti istiny a že od tohto okamihu už zmluvné úroky nenabiehajú a nastupujú úroky z omeškania. Mal za to, že z hľadiska posúdenia doby, za ktorú boli pri peňažnej pôžičke dohodnuté úroky, bude preto vždy určujúci obsah zmluvy, ako si ho zmluvné strany upravili.

Odvolačný súd teda považoval za predčasný, a teda aj nesprávny záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobcovi ako veriteľovi z úverového vzťahu bez ďalšieho, teda bez ohľadu na obsah dohodnutých zmluvných podmienok, nepatrí nárok na zaplatenie zmluvných úrokov za obdobie po predčasnom zosplatnení úveru. Keďže súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho záveru, v zmysle ktorého bez ďalšieho po vyhlásení predčasnej splatnosti žalobcovi ako veriteľovi nepatrí zmluvný úrok z úveru, nevykonal dokazovanie na posúdenie dohody ohľadne doby, do ktorej bol dohodnutý zmluvný úrok z úveru, preto v ďalšom konaní bude jeho povinnosťou zamerať dokazovanie na zisťovanie tejto dohody, ktorá je rozhodujúca z hľadiska určenia doby, za ktorú žalobcovi patria zmluvné úroky. V novom rozhodnutí rozhodne súd o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP), pričom v zmysle § 255 CSP pre rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania je rozhodujúci celkový výsledok konania a pokiaľ je žalobca úspešný vo vzťahu k obom žalovaným, vzniká povinnosť hradiť trov konania obom žalovaným, a to v rozsahu celkového úspechu žalobcu.

10. Okresný súd vychádzajúc z vyššie uvedeného právneho záveru odvolacieho súdu, ktorým je viazaný, nanovo rozhodol o nároku žalobcu na zmluvné úroky po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru.

11. Súd preskúmal zmluvu o úvere - lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX, ktorú dňa 8.9.2014 uzavrel právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. so žalovanými. Súd tiež vychádzal zo záverov rozsudku súdu prvej inštancie nenapadnutého odvolaním teda, že na uvedený zmluvný vzťah sa okrem ustanovení Obchodného zákonníka o zmluvách o úvere vzťahujú všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a tiež aj osobitný zákon - zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

12. V bode 5.5 obchodných podmienok predmetnej úverovej zmluvy je uvedené, že dlžník je povinný platiť za poskytnutý úver úroky podľa dohodnutej úrokovej sadzby. Ďalej v bode 5.7 týchto podmienok je o. i. uvedené banka poskytnutý úver úročí dohodnutou úrokovou sadzbou., ak je dlžník v omeškaní so splácaním úveru. Nakoniec v bode 5.8 podmienok, ak sa úver stane predčasne splatným, banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou dohodnutou úrokovou sadzbou a zákonným úrokom z omeškania, a to odo dňa, keď sa úver stal predčasne splatným až do okamihu úplného splatenia predčasne splatného úveru. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaní sa týmito obchodnými podmienkami oboznámili a súhlasili s nimi. Súd však zistil, že predmetné obchodné podmienky neboli žalovanými vôbec podpísané.

13. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššie prístupnej výške ustanovenej zákonom, alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie, než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

15. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy v tejto prejednávanej veci (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom

finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

17. Podľa § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských zmluvách, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

18. Zmluvné strany pri uzatváraní zmluvy o úvere sa môžu medzi sebou dohodnúť, ako vymedzia dobu, po ktorú je povinný dlžník platiť úroky z úveru. Spravidla je táto doba dohodnutá do splatnosti úveru, ktorá je vymedzená v zmluve (spravidla) konkrétnym dňom, avšak nie je vylúčené, aby zmluvné strany dohodli platenie úrokov z úveru až do doby skutočného vrátenia peňažných prostriedkov dlžníkom. Ako bolo uvedené vyššie súd zistil, že súčasťou úverovej zmluvy nebola dohoda o platení úrokov z úveru až do doby skutočného vrátenia peňažných prostriedkov dlžníkom. Takáto dohoda v písomnej zmluve o úvere podpísanej oboma zmluvnými stranami absentovala. Právo banky na platenie úrokov z úveru po vyhlásení predčasnej splatnosti až do doby skutočného vrátenia peňažných prostriedkov bolo upravené len v obchodných podmienkach, ktoré síce tvoria súčasť zmluvy, avšak neboli osobitne podpísané dlžníkom. Úročené dlhu zo strany banky po vyhlásení predčasnej splatnosti úrokom, tak nebolo v súlade s vyššie cit. ust. § 9 ods. 1, 2 a 9 zákon o spotrebiteľských úveroch. Z tohto dôvodu súd v uvedenej časti zamietol.

19. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP a podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v zmysle ktorých súd prizná strane nárok na náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Zároveň o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súdu rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. V zmysle § 396 ods. 3 CSP súd rozhodne v novom rozhodnutí aj o trovách odvolacieho konania, keďže vec bola zrušená odvolacím súdom a vrátená na ďalšie konanie.

20. Žalobca si uplatňoval v žalobe sumu 8.700 €, zmluvné úroky a úroky z omeškania odo dňa uzavretia zmluvy do dňa 16.7.2015 vo výške 1.466,83 €, zmluvné úroky a úroky z omeškania od 16.7.2015 do 31.3.2018 vo výške 5.857,79 €, zmluvné úroky vo výške 19,80% ročne zo sumy 8.700 € od 1.4.2018 do zaplatenia (do vyhlásenia rozsudku vo veci samej vypočítané ku dňa 25.08.2020 vo výške 4.143,67 Eur) a úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 8.700 € od 1.4.2018 do zaplatenia (do vyhlásenia rozsudku vo veci samej vypočítané ku dňa 25.08.2020 vo výške 1.056,84 Eur), t.j. spolu sumu 21.225,13 €. Súd žalobcovi priznal nárok na zaplatenie sumu 8.700 €, zmluvné úroky a úroky z omeškania odo dňa uzavretia zmluvy do dňa 16.7.2015 vo výške 1.466,83 €, úroky z omeškania 5,05% ročne zo sumy 8,700 € od 16.7.2015 do zaplatenia vo výške 2.248,50 Eur, t.j. spolu sumu 12.415,33 €. Úspech žalobcu predstavuje teda sumu 12.415,33 €, čo k uplatňovanej sume 21.225,13 €, čo predstavuje úspech navrhovateľa vo výške 58,49%. Pokiaľ ide o žalovaných v 1. a 2. rade ich úspech predstavuje 41,51% (zamietnutá časť žaloby). Čistý úspech žalobcu je v rozsahu 16,98% (58,49 % 41,51%). Žalobcovi súd priznal nárok na náhradu trov prvostupňového a tiež aj odvolacieho konania v rozsahu 16,98 %.

21. Následne o výške náhrady trov konania v jej peňažnom vyjadrení bude rozhodnuté po právoplatnosti predmetného rozhodnutia samostatným uznesením vyšším súdnym úradníkom (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu (Okresný súd Michalovce) na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch jeho vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
(§ 365 ods.1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú pod písmenom a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
(§ 366 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolačné dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.